

Žádný jiný letoun německé Luftwaffe není výrazněji spojen s jejím vzestupem a pádem ve druhé světové válce, než stíhací Messerschmitt Bf 109. Elegantní a subtilní stíhač byl mimořádně pokrokovou konstrukcí.

Letoun, který svou koncepcí výrazně předběhl dobu ve které vznikal, se stal tahounem stíhacího letectva od prvních válečných konfliktů nacistického Německa až do jeho hořkého konce. Historie letounu se začala psát v období let 1934–35, kdy Říšské ministerstvo letectví formulovalo specifikace zakázky na vývoj jednomotorového jednoplošného stíhacího letounu. Prestižní soutěže se zúčastnily firmy Arado, Heinkel, Focke-Wulf a Bayerische Flugzeugwerke. V poslední jmenované působil na postu technického ředitele profesor Willy Messerschmitt, jehož renomé značně posílil úspěch s nedlouho předtím dokončeným kurýrním Bf 108. Messerschmittovým cílem bylo vytvořit letoun s co nejlepším poměrem výkonu k celkové hmotnosti a velikosti stroje. Zároveň se zaměřil na co nejjednodušší aerodynamiku. V průběhu následujících měsíců vzniklo několik prototypů, které sloužily zejména ke zkouškám a dalšímu vývoji. Výsledkem byl poměrně malý letoun s jemnými aerodynamickými tvary a progresivními konstrukčními prvky, jakými byly dolnokřídla koncepce, zatahovací podvozek, křídla s velmi štíhlým profilem, pohyblivé sloty, vztlakové klapky nebo zbraně střelící osou vrtule. Ani uzavíratelný překryt kabiny nebo skořepinová konstrukce trupu nebyly čtyři roky před začátkem druhé světové války tak obvyklé, jak by se z dnešního pohledu mohlo zdát. Bf 109 byl již od počátku svého vývoje, i přes problémy s pohonnou jednotkou, velmi nadějným projektem a v soutěži poněkud překvapivě zvítězil nad renomovanějšími konkurenty. Problémy s hnací jednotkou ovšem vyřešila až výměna motoru Jumo 210 za DB 601. Ten je spolu s pozdějším DB 605 neodmyslitelně spojen s celým vývojem a službou Messerschmittu Bf 109. Řadový invertní dvanáctiválec do V poháněl několik desítek tisíc vyprodukovaných „stodevíték“ ve více než 25 verzích a variantách.

Od Španělska po Barbarossu

K prvnímu bojovému nasazení tří zkušebních kusů Bf 109 došlo za občanské války ve Španělsku, kam byly tyto letouny odeslány v prosinci 1936. Stroje z před sériové výroby měly v první řadě prokázat schopnosti letounu v moderní letecké válce. Následně se do bojového nasazení u 2./J/88 Legion Condor začaly dostávat i sériové stroje varianty Bf 109B-1. Německo využívalo pro úkazy své nově nabyté letecké síly potenciálním protivníkům i sportovní klání. Triumf letounů Bf 109 na leteckém mítinku v Curychu v létě 1937 byl navíc doplněn o několik měsíců později ustanovením rychlostního rekordu 610,95 km/h.

Vývoj Bf 109 následoval verzemi C, D a E, které následovaly ve velmi krátkých časových úsecích. Navzdory tomu ale doplňování nových strojů k bojovým útvarům nepokračovalo tempem, jaké by si veleční Luftwaffe přálo. Ještě v srpnu roku 1938 tvořily Bf 109 méně než polovinu z 643 prvoliniových stíhacích letounů. Ovšem během ná-

sledujících měsíců roku 1938 se tempo dodávek k bojovým útvarům zrychlilo a v okamžiku přepadení Polska (kterého se však zúčastnilo jen o málo více než dvě stě Bf 109) tak Luftwaffe disponovala zajiště nejlepší stíhačkou, jaká byla v kontinentální Evropě v té době k dispozici. S technickou i množství převahou absolvovala stíhací část Luftwaffe polskou kampaň, první obranu Říše, Blitzkrieg proti západu i bitvu o Francii. V letních měsících roku 1940 pak zahájila svůj do té doby nejtěžší úkol, útoky na Velkou Británii. V tom okamžiku se ovšem projevil jeden vážný nedostatek Bf 109, a to nepřipravenost konstrukce stroje na nesení přídatné nádrže, která by zvýšila dolet letounu při doprovodu bombardérů nad Británií. Tato zdánlivá maličkost byla jedním z faktorů, které zapříčinily porážku Luftwaffe v Bitvě o Británii. Zkušenosti z bojů v roce 1940 pak napomohly při vývoji verze F, která se začala k bojovým útvarům dostávat během předjaří 1941. Elegance Bf 109 u „Friedricha“ přitom dosáhla svého vrcholu. Po bojích nad Kanálem a severní Francií, spíše již defenzivního charakteru, se Bf 109F zapojily i do útočných akcí, a to zejména při operaci Barbarossa na východě nebo v severní Africe. Do pozdějších úkolů Jagdwaiffe ve druhé fázi války na východě nebo do obrany Říše v letech 1943–1945 se pak zapojovaly především Bf 109 verze G a v posledních měsících války pak také verze K.

Ačkoli bylo na konci války zřejmé, že se koncepce Bf 109 dostala po deseti letech služby na hranici svých možností, dokázal její vývoj po celou dobu bojové činnosti držet krok se stíhacími letouny protivníků. Kromě svého prioritního určení, tedy v roli čistě stíhacího letounu, se Bf 109 uplatnily také jako stíhací-bombardovací, průzkumné, noční stíhací, palubní stíhací, cvičné nebo záchytné stroje.

Tato stavebnice: Bf 109F-4

Série Bf 109F (Friedrich) představovala zásadní krok ve vývoji tohoto typu. Oproti předchozímu Bf 109E byla provedena celá řada aerodynamických změn, které daly Messerschmittu Bf 109 jeho téměř definitivní tvarové linie. Zcela přepracován byl kryt motoru, který dostal oblejší a aerodynamičtější tvar, zatímco vrtulový kužel byl zvětšen a navazoval plynule na trup. Také chladič oleje pod přídíl byl přepracován a dostal aerodynamičtější tvar. Křídlo pozbylo svého do té doby typického lichoběžníkového tvaru, protože dostalo oblé konce. Výzbroj byla také upravena. Nově sestávala ze dvou trupových kulometů MG 17 ráže 7,92 mm montovaných nad motorem a kanonu ráže 20 mm, který byl uložen mezi bloky válců motoru a střelil osou vrtule. Nová verze byla piloty přijata kladně, neboť se jednalo o nejlépe ovladatelný Bf 109 vůbec. Verze F-4 dostala vrtuli VDM 9-12010 se širšími vrtulovými listy a také nový kanon Mauser MG 151/20. První stroje tohoto typu se dostaly k frontovým jednotkám v červnu 1941 a výroba běžela od května toho roku až do května 1942. Za tu dobu bylo vyrobeno 1841 kusů Bf 109F-4.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidla pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVITPLEASE, CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTION ON www.eduard.com

PARTS

DÍLY

TEILE

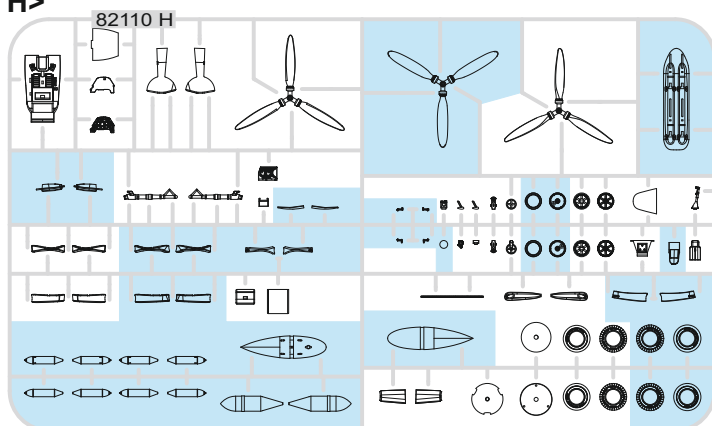
PIÈCES

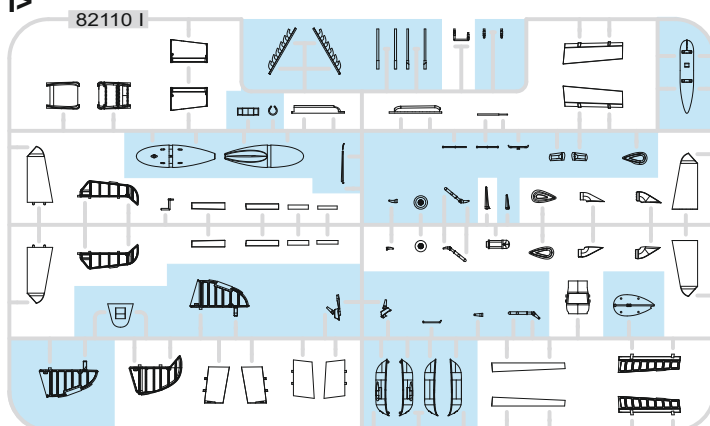
部品

PLASTIC PARTS

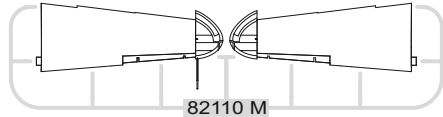
H>

I>

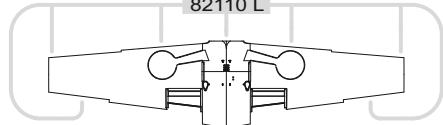

M>

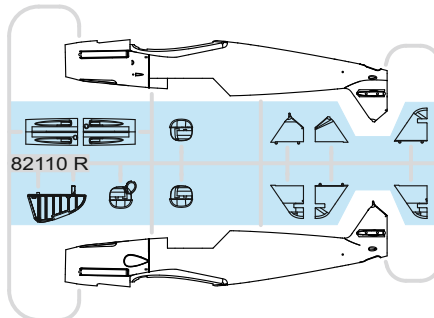
82110 M

L>

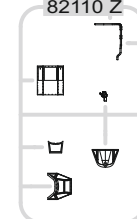
82110 L

R>

82110 R

Z>

82110 Z

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

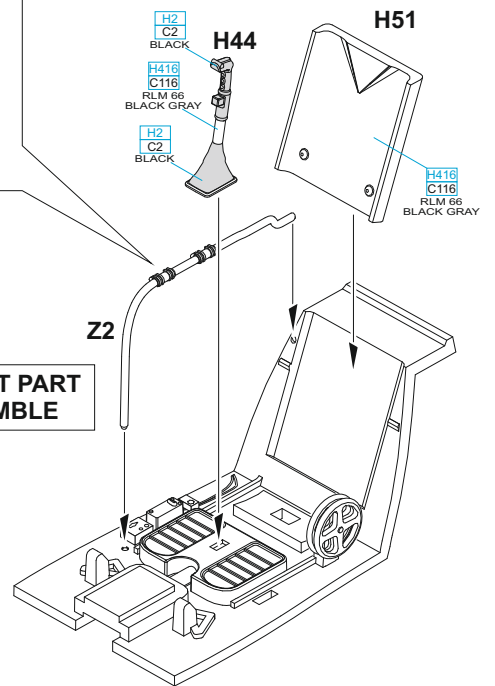
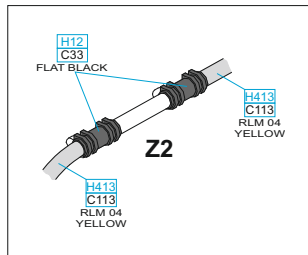
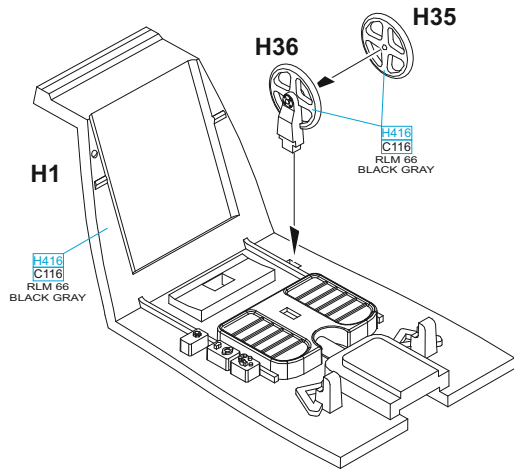
PEINTURE

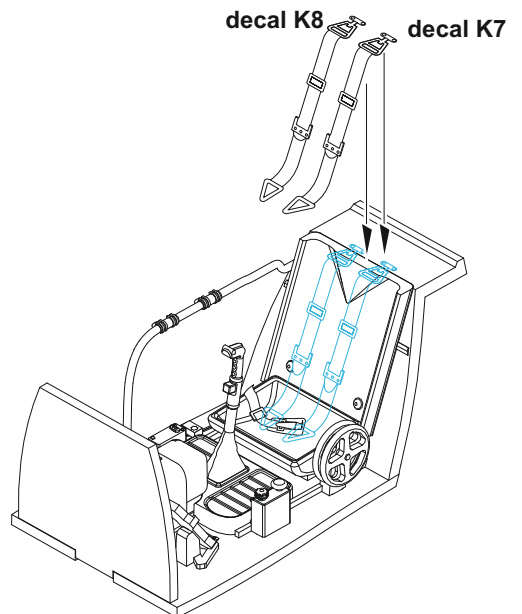
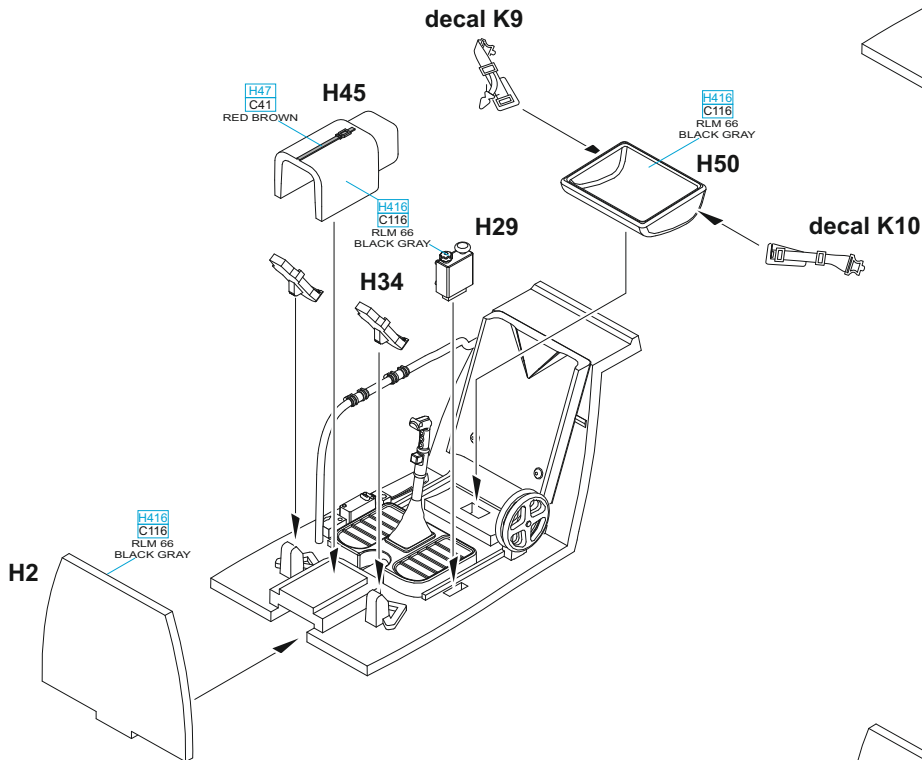
色

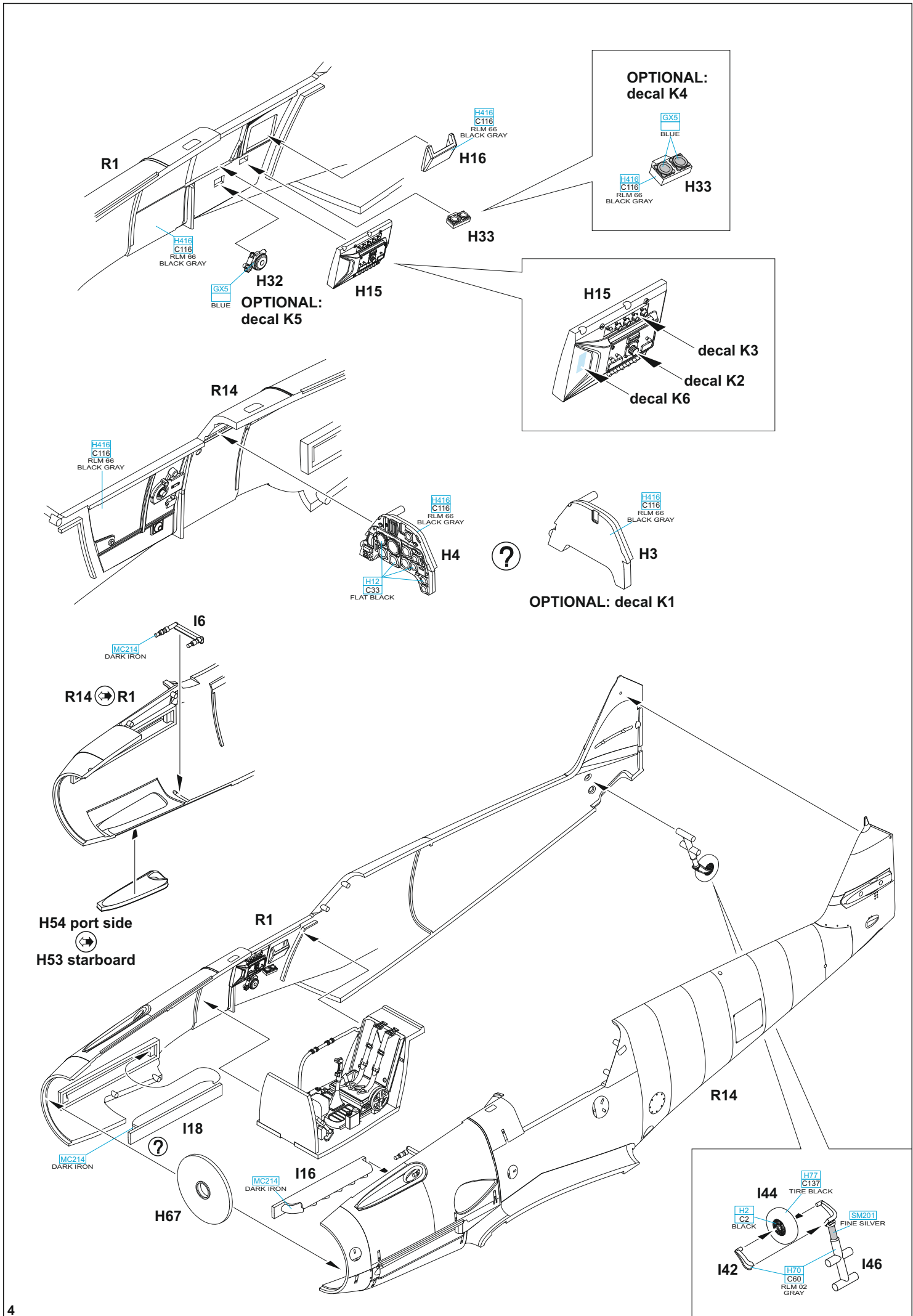
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H2	C2	BLACK
H11	C62	FLAT WHITE
H12	C33	FLAT BLACK
H47	C41	RED BROWN
H64	C17	RLM71 DARK GREEN
H65	C18	RLM70 BLACK GREEN
H66	C119	RLM79 SAND YELLOW
H68	C36	RLM74 DARK GRAY
H69	C37	RLM75 GRAY
H70	C60	RLM02 GRAY
H77	C137	TIRE BLACK
H90	C47	CLEAR RED

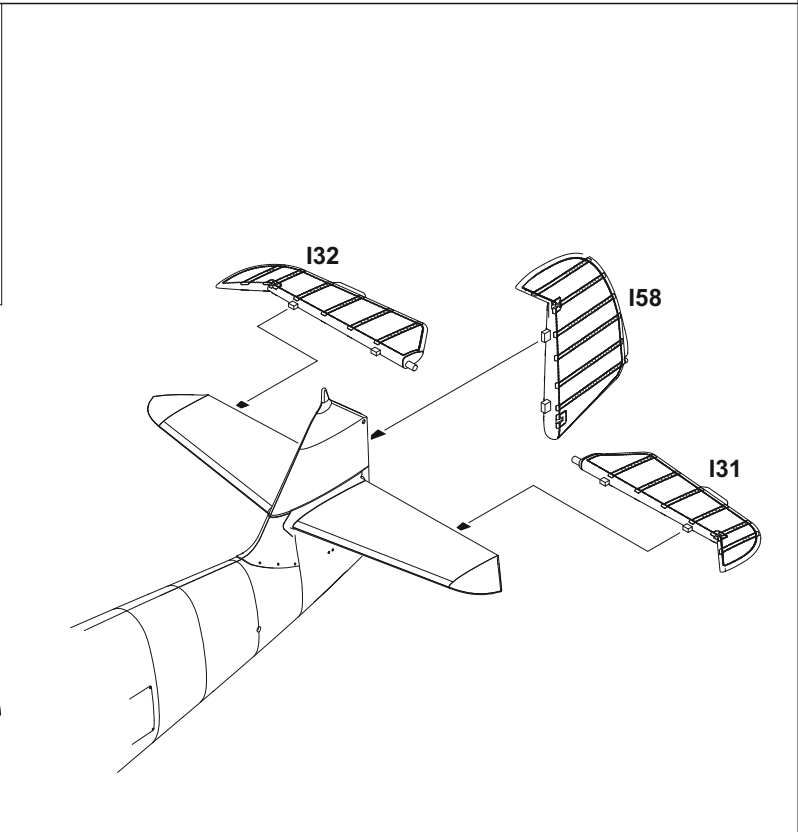
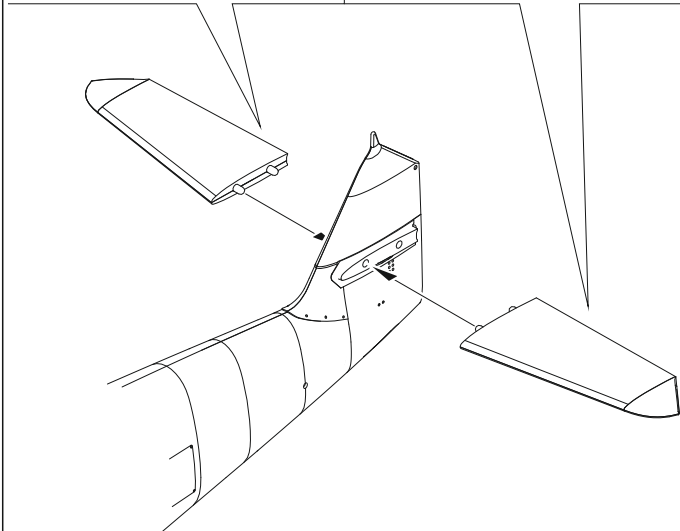
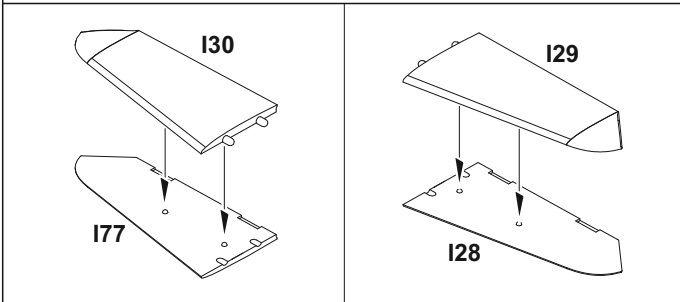
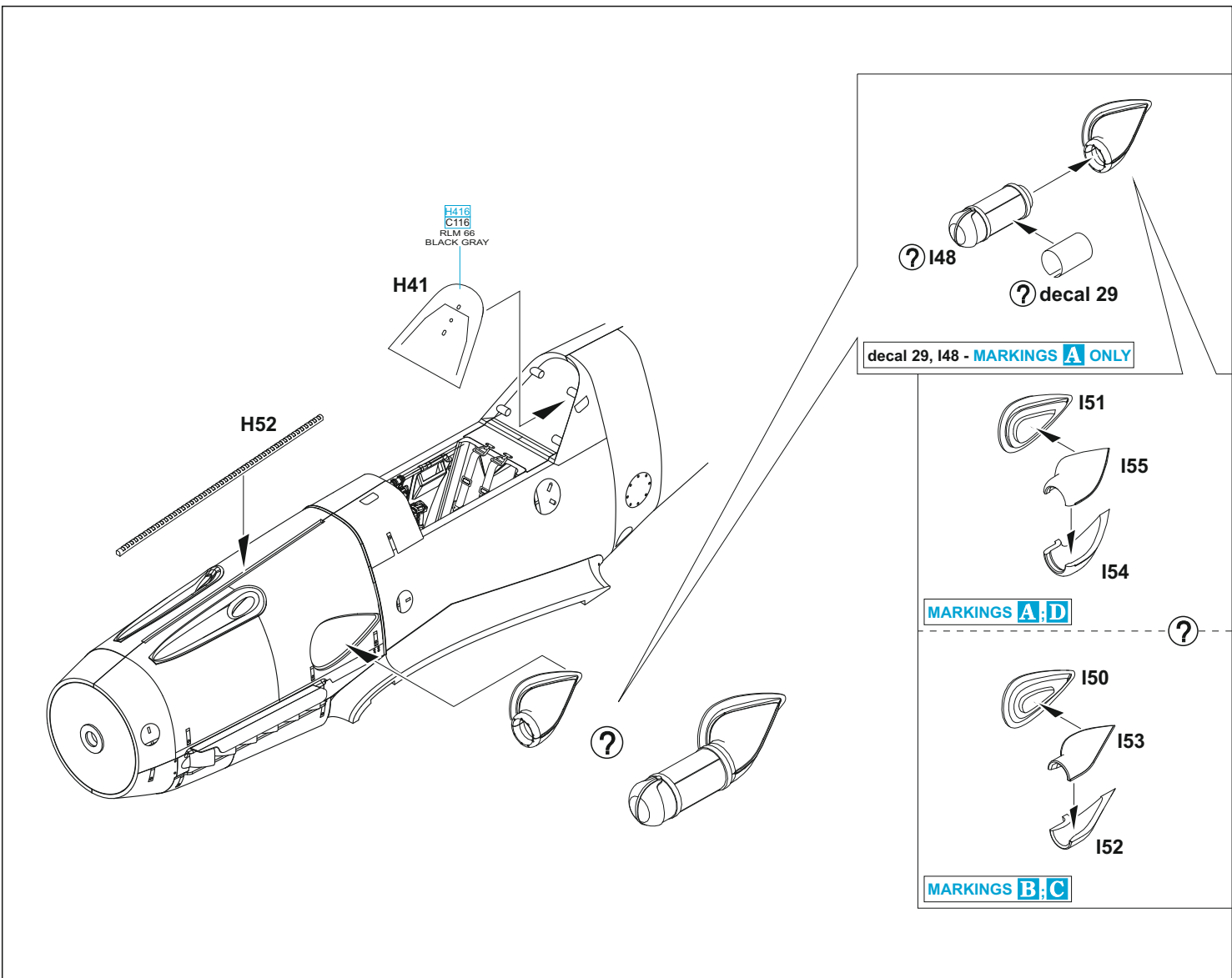
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H94	C138	CLEAR GREEN
H413	C113	RLM04 YELLOW
H414	C114	RLM23 RED
H416	C116	RLM66 BLACK GRAY
H417	C117	RLM76 LIGHT BLUE
H418	C118	RLM78 LIGHT BLUE
Mr.METAL COLOR		
	MC214	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
	SM201	SUPER FINE SILVER
Mr.COLOR GX		
	GX05	SUSIE BLUE

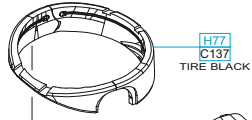
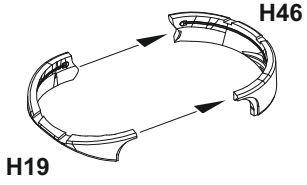
THE LATEST PART
TO ASSEMBLE

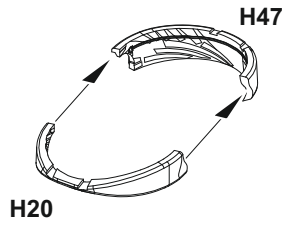

step 2

step 3

step 2

step 3

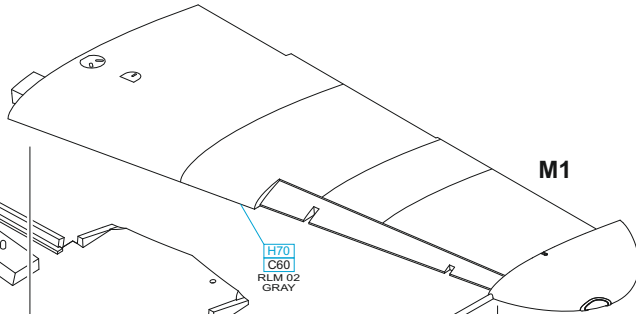
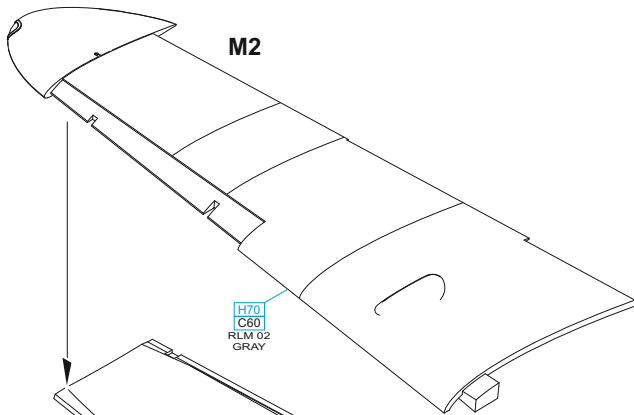
H64

step 1

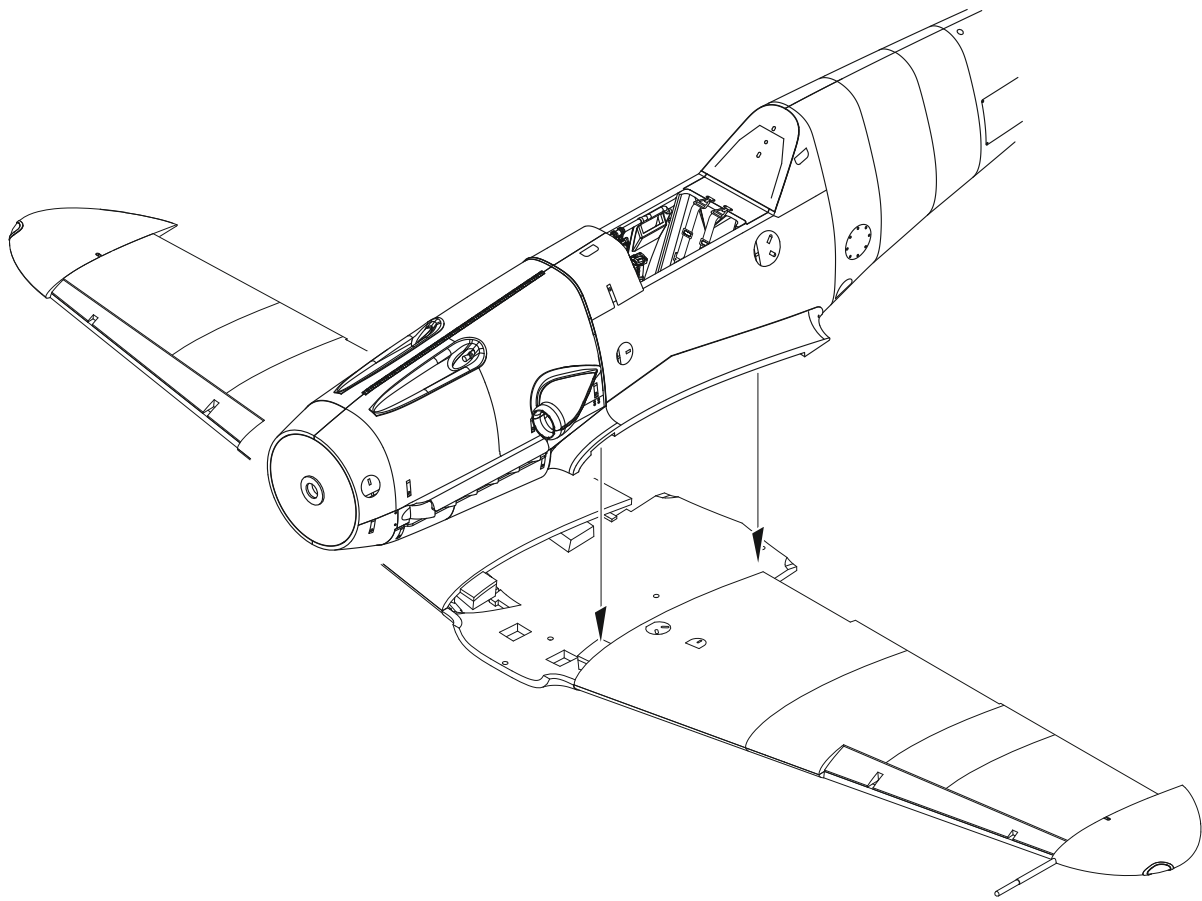
H63

step 1

H70
C60
RLM 02
GRAY

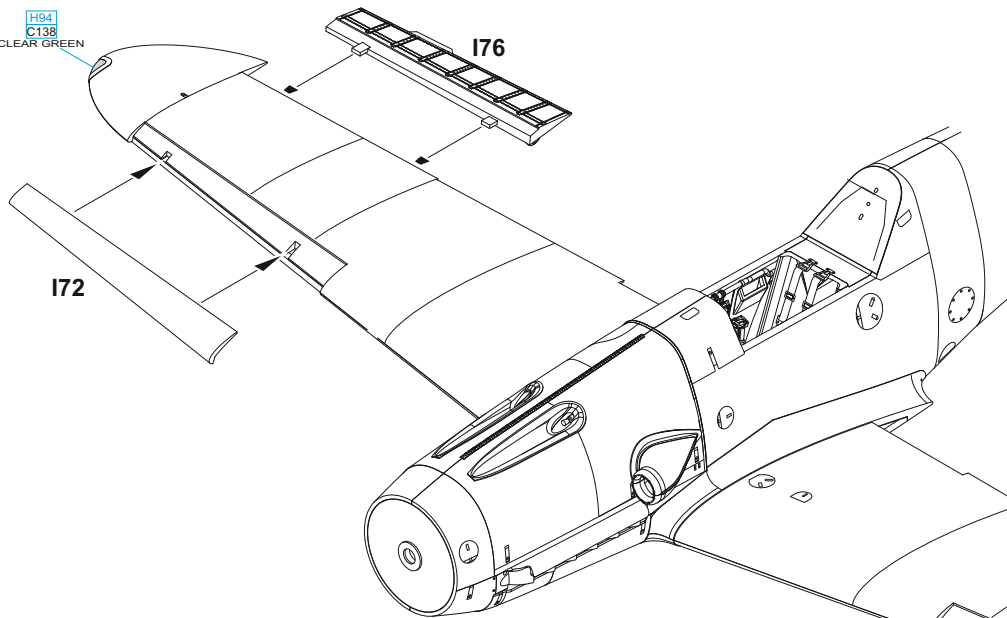

L3

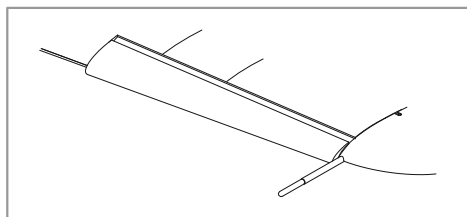
H94
C138
CLEAR GREEN

176

172

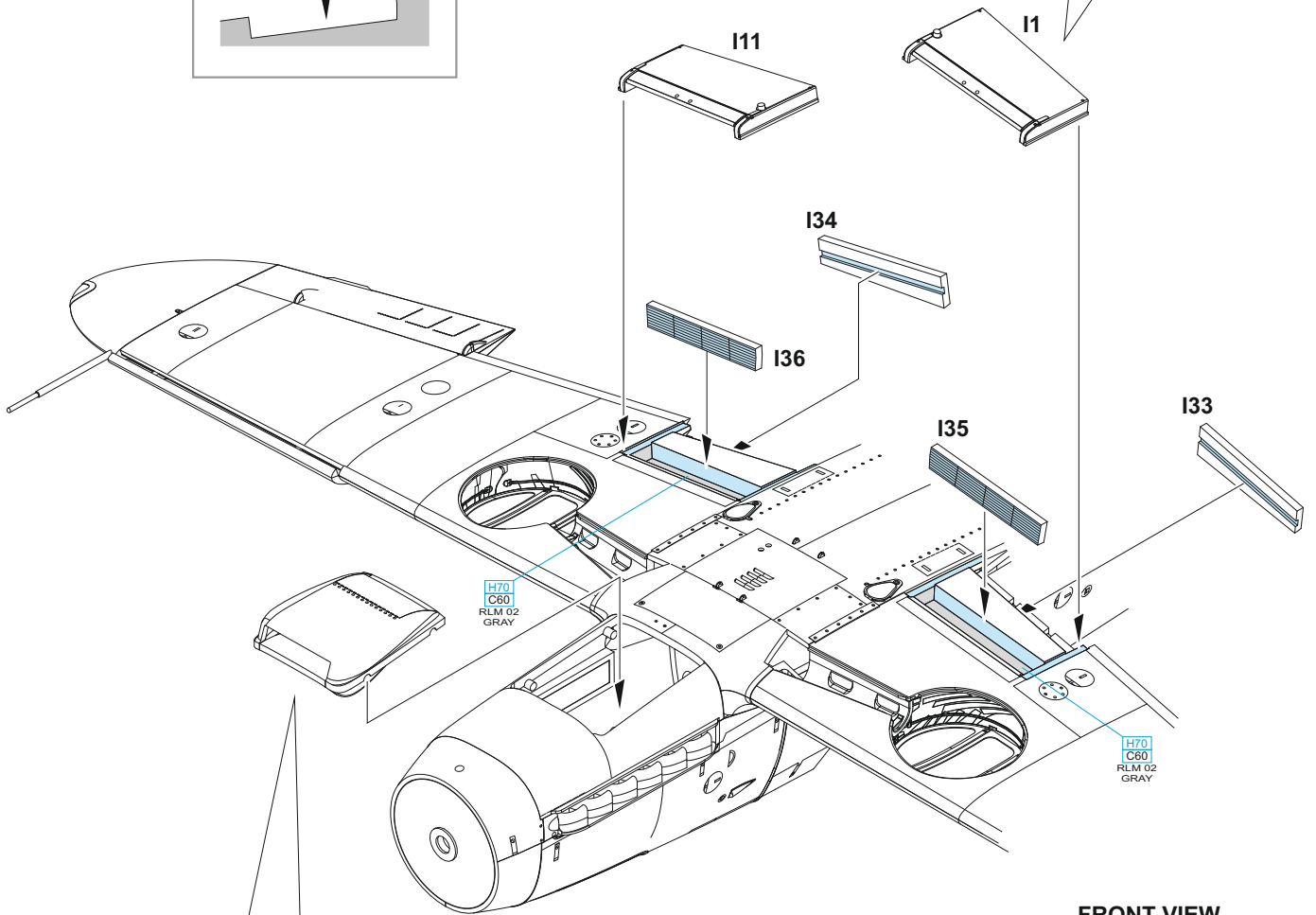
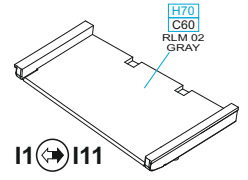
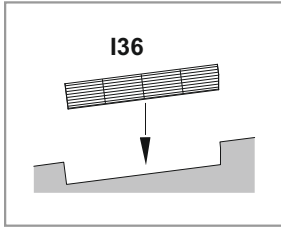
179

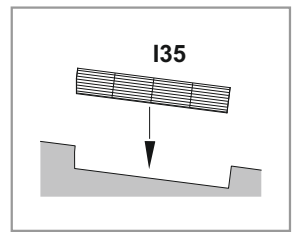
178

H90
C47
CLEAR RED

FRONT VIEW

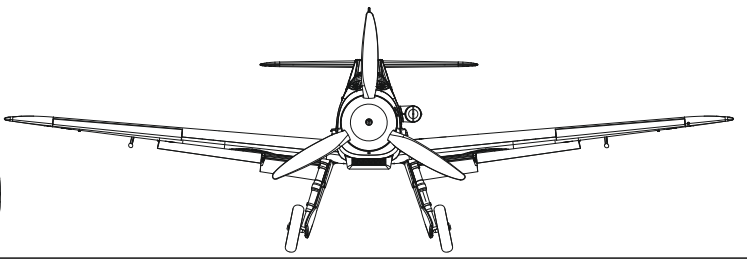
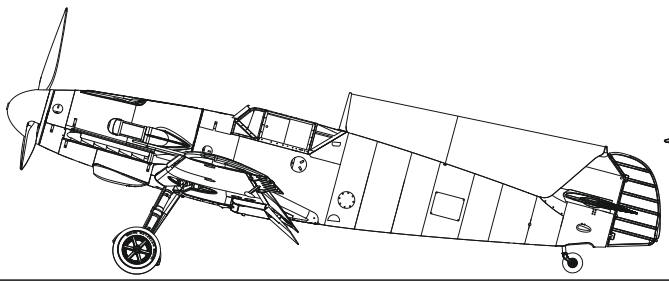
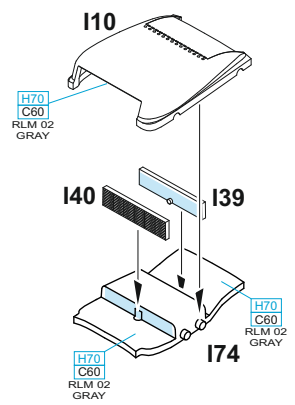
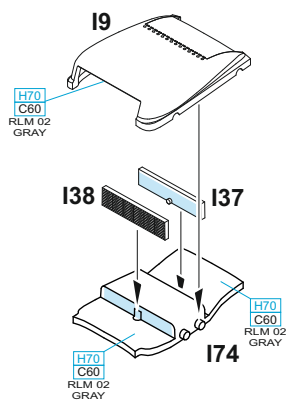

FRONT VIEW

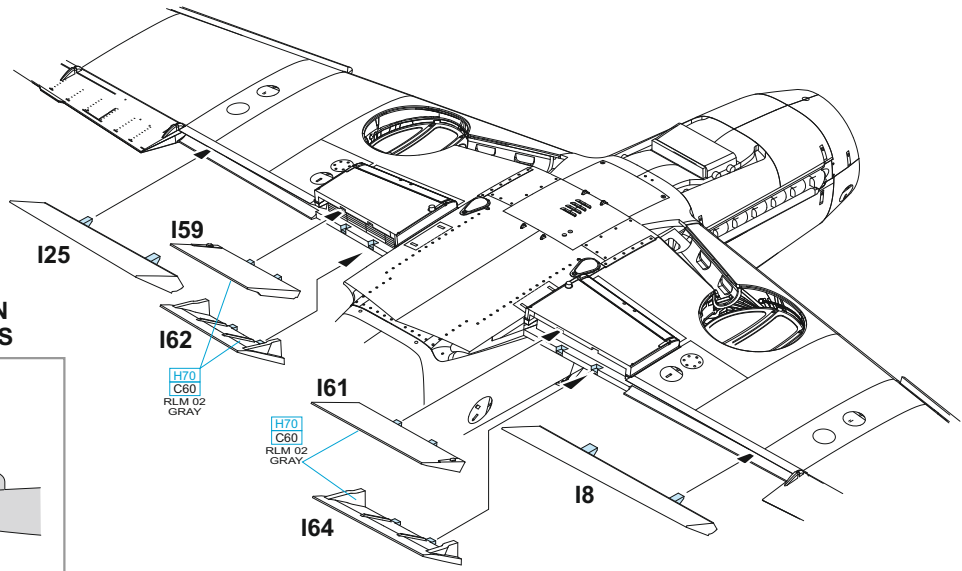

MARKINGS A, D

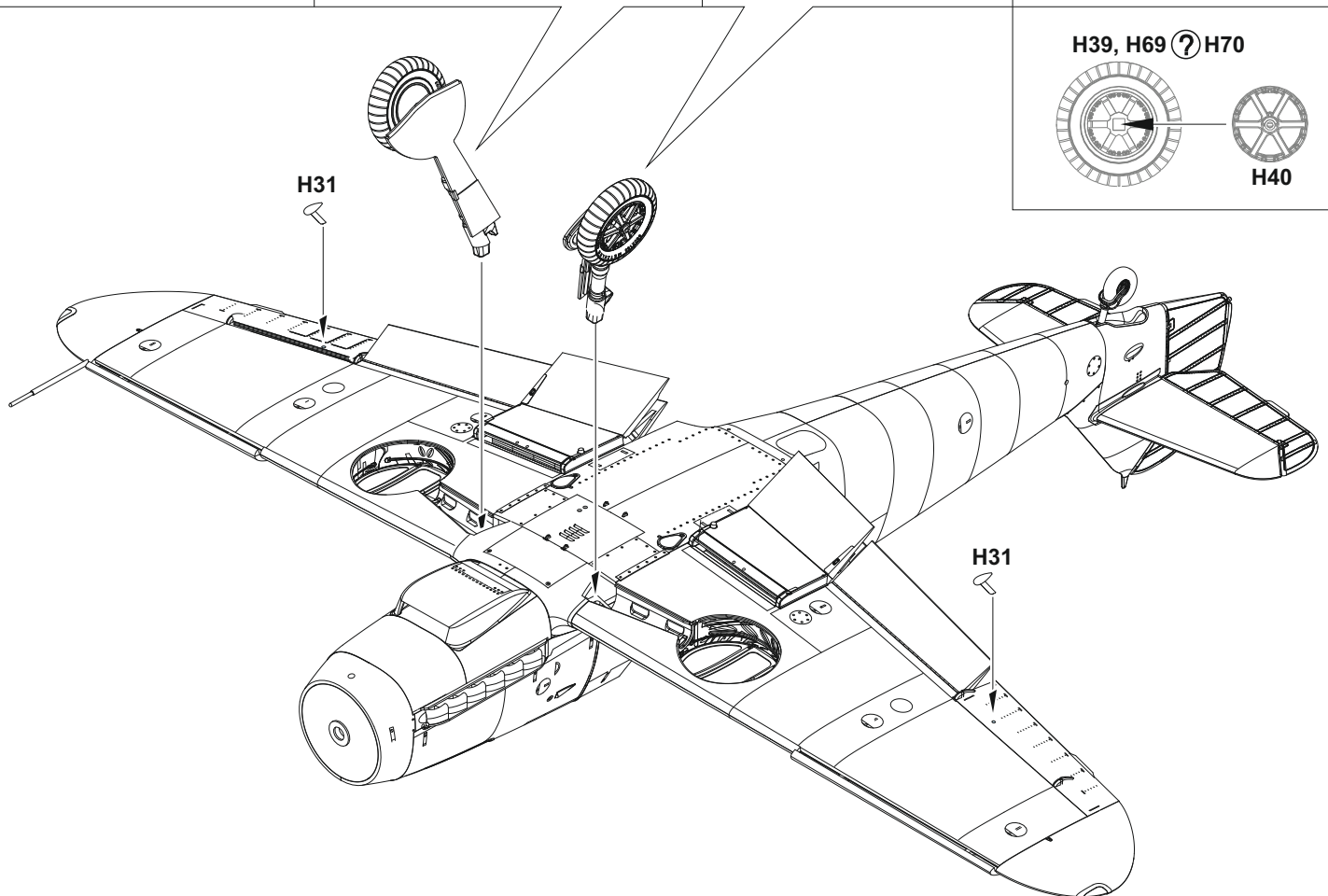
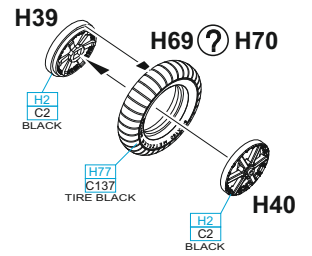
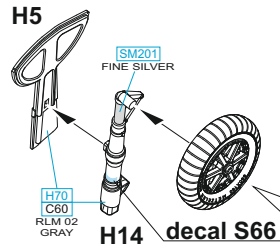
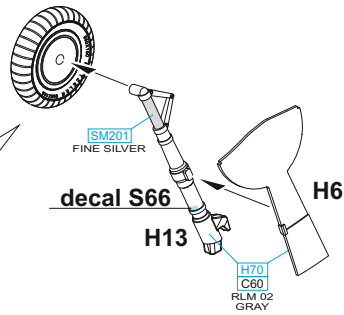
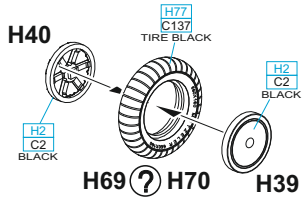
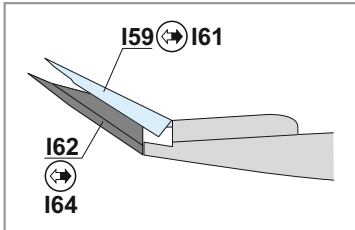
MARKINGS B, C

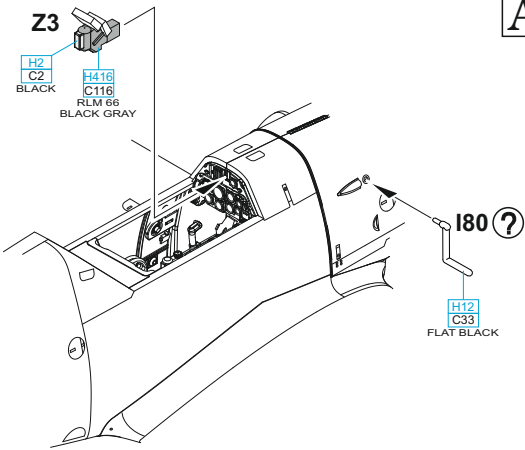

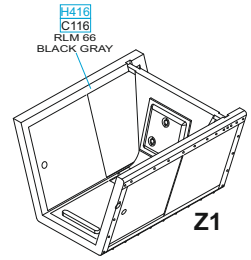
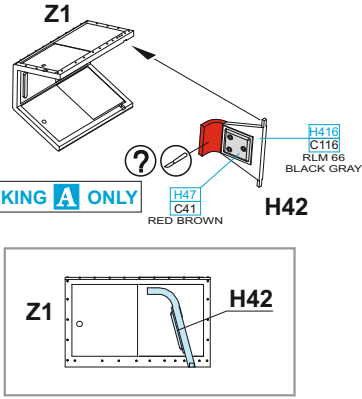
CORRECT POSITION OF RADIATOR FLAPS

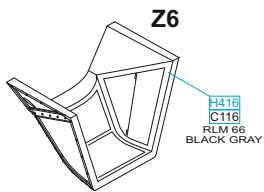
A

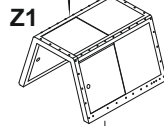
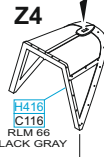
MARKING **A** ONLY

?

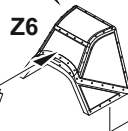

I47

Z5 - MARKINGS **B;C;D** ONLY

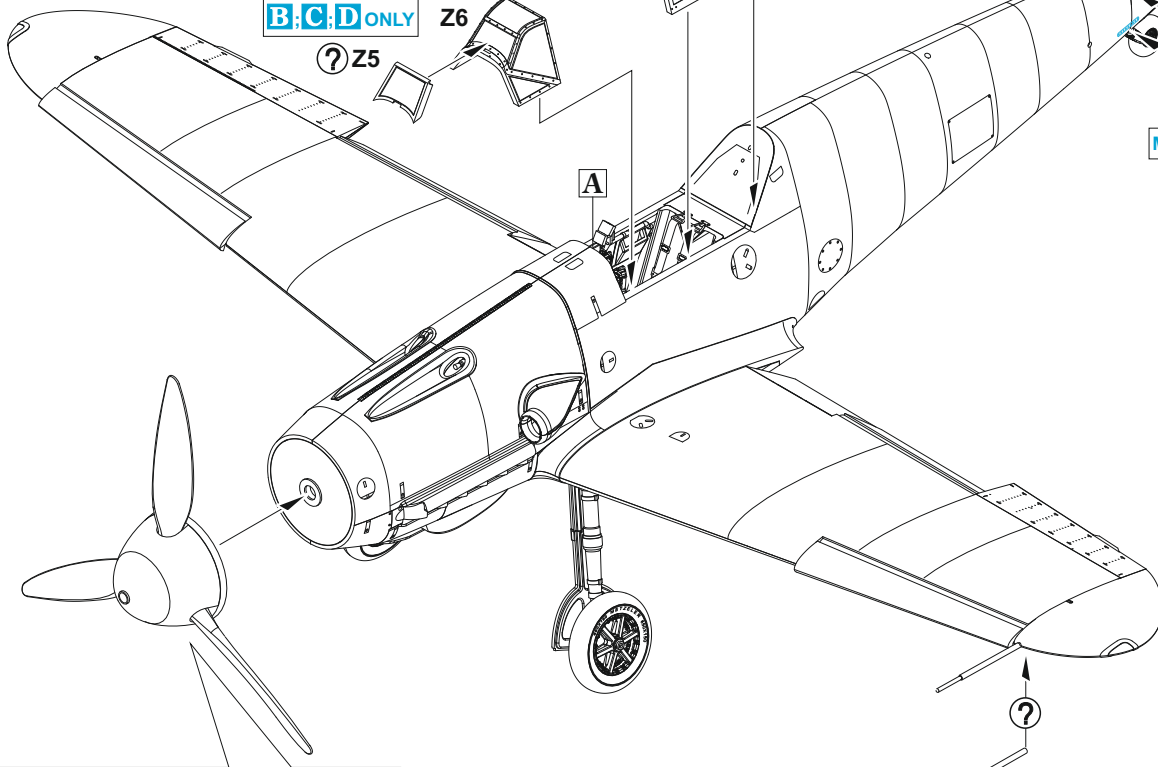
? Z5

? decal 28
? decal 28

MARKINGS **A;C** ONLY

A

H65 C18 RLM 70 BLACK GREEN

H68

H65 C18 RLM 70 BLACK GREEN

H65 C18 RLM 70 BLACK GREEN

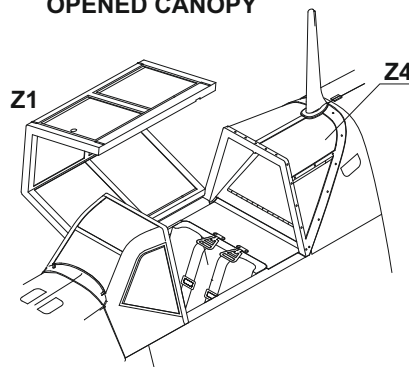
H66

H7 ? H9

H9 - MARKINGS **A;D**

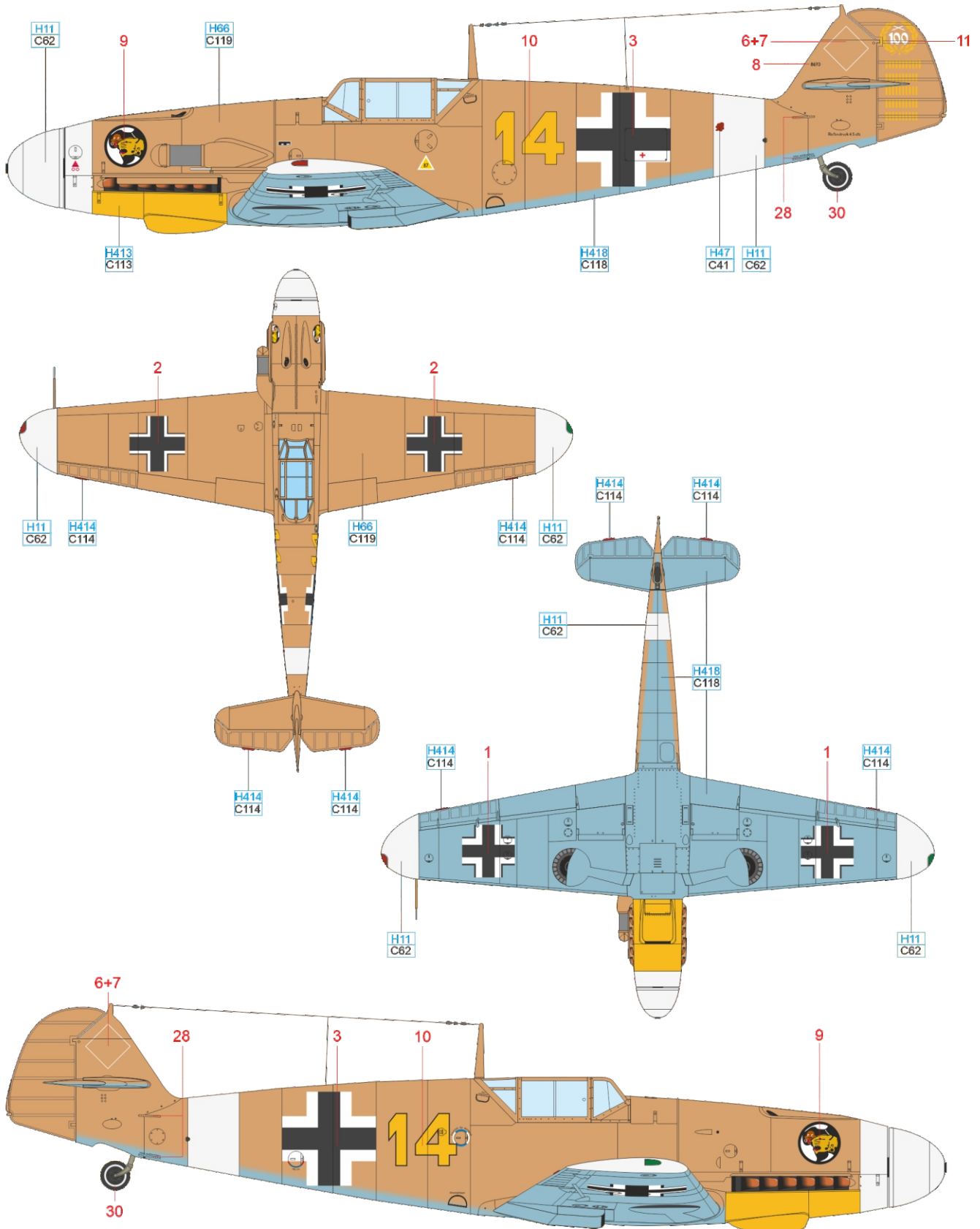
H7 - MARKING **B;C**

OPENED CANOPY

A Bf 109F-4/Trop, WNr. 8673, Hptm. Hans-Joachim Marseille, 3./JG 27, Quotaifiya, Egypt, září 1942

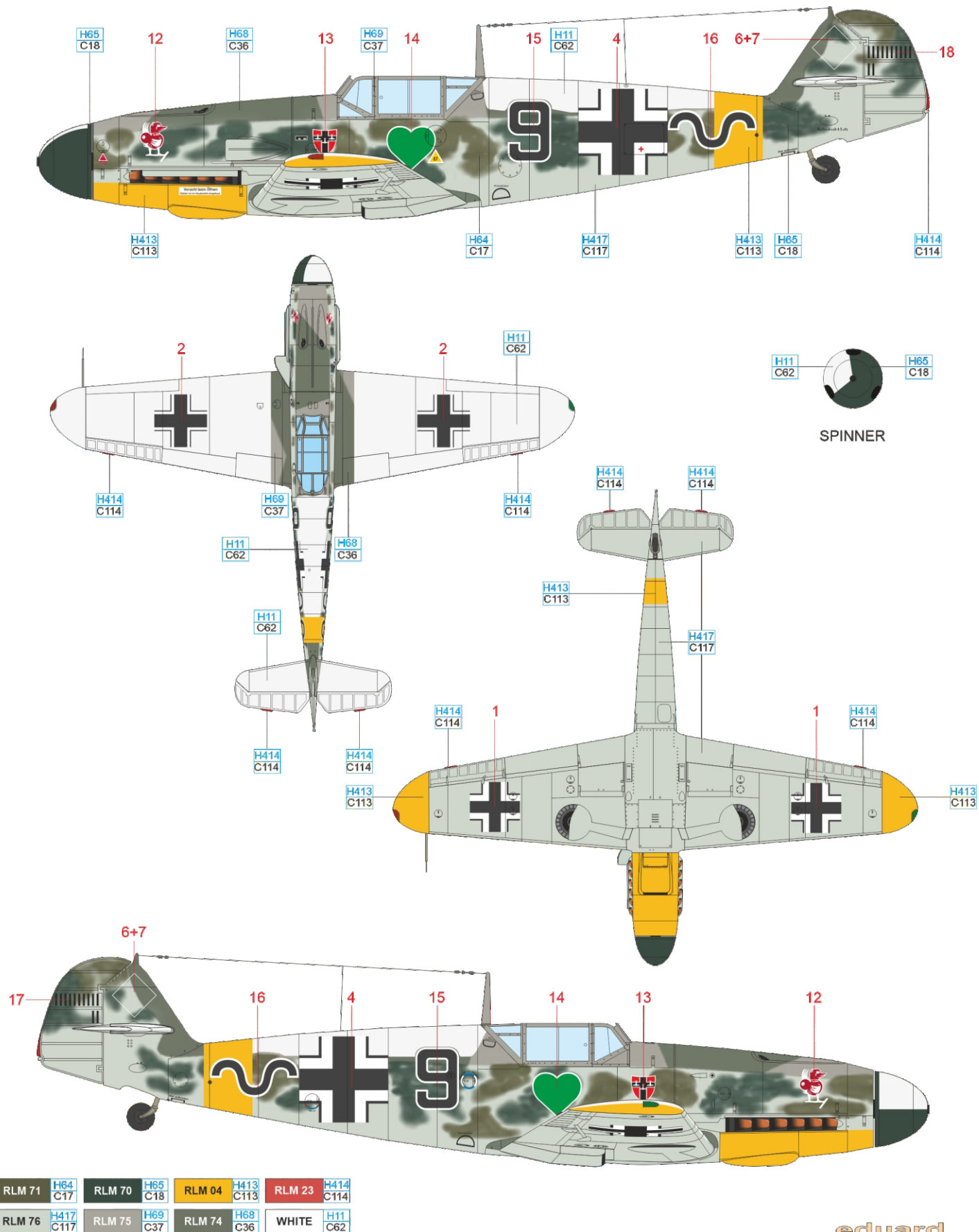
Hans-Joachim Marseille používal tento stroj po svém návratu z Říma od 24. srpna 1942 do 25. září 1942. Dosáhl na něm 49 sestřelů a byl to poslední jím používaný „Friedrich“. Dne 30. září 1942 vedl s Messerschmittem Bf 109G-2/Trop 3. Staffel při doprovodu letky Stuk. Při návratu se mu kabina zaplnila kouřem a byl nucen vyskočit, ale po nouzovém opuštění kabiny zavadil o směrovku, ztratil vědomí, neotevřel se mu padák a pád na zem se mu stal osudným. Po Marseilleově smrti WNr. 8673 sloužil u 1./SG 2 a byl ztracen po zásahu flakem 22. října 1942 jižně od El Alameinu. Tento letoun má horní kamuflážní barvu RLM 79 nestandardně nastříkánu na celých bocích trupu. Spodní plochy byly kamuflovány barvou RLM 78. Kamufláž doplňovalo označení strojů z jižní fronty – bílé konce křídla, bílý vrtulový kužel a pás na zádi trupu téže barvy. Na motorovém krytu byl z obou stran znak I. Gruppe JG 27.

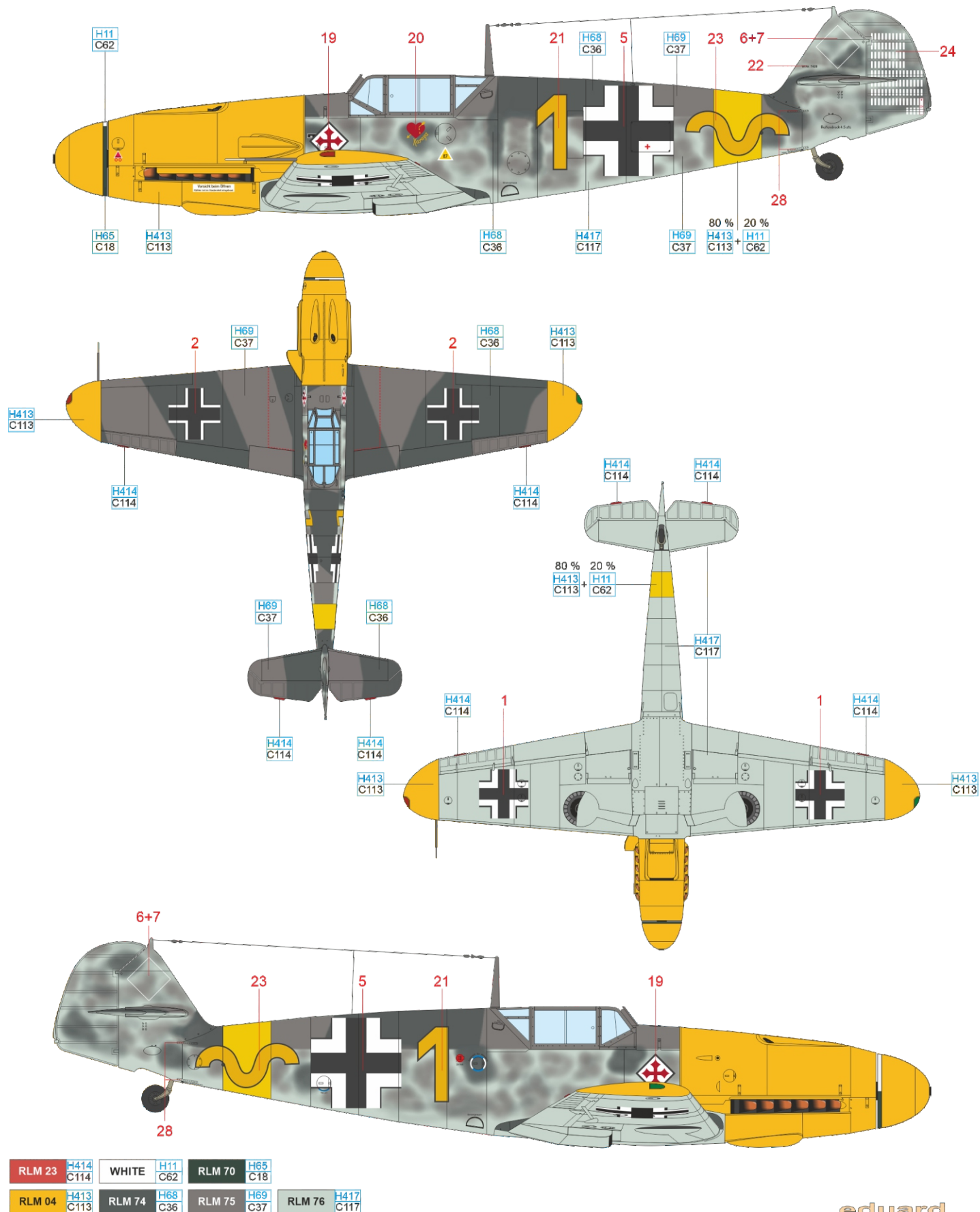
RLM 79	H66 C119	RLM 78	H418 C118	RED BROWN	H47 C41
WHITE	H11 C62	RLM 23	H414 C114	RLM 04	H413 C113

B Bf 109F-4, Lt. Hans-Joachim Heyer, 8./JG 54, Siverskaja, SSSR, duben 1942

Budoucí držitel Rytířského kříže Hans-Joachim Heyer se narodil 20. dubna 1922 v Rehungenu. Celou svou leteckou kariéru sloužil u 8./JG 54. Svůj první sestřel zaznamenal již první den napadení SSSR, 22. června 1941. Jeho obětí byl sovětský stíhací Polikarpov I-15. Heyerův stroj „černá 9“ z období jara 1942 je kamuflovaný barvami RLM 74/75/76, boky trupu byly doplněny skvrnami RLM 70 a RLM 71. Vrchní plochy křídla, hřbet trupu za kabinou a VOP jsou natřeny smývatelnou bílou barvou. Pod čelním štítkem na obou stranách trupu měl namalovaný znak III./JG 54 a na levé straně trupu pod kabinou nesl znak JG 54 – zelené srdce. Na směrovce byly z obou stran nakresleny značky sestřelů. Hans-Joachim Heyer byl sestřelen u Leningradu 9. listopadu 1942, zahynul Posmrtně mu byl 25. listopadu 1942 udělen Rytířský kříž. Všechny 53 vzdušných vítězství dosáhl na východní frontě.

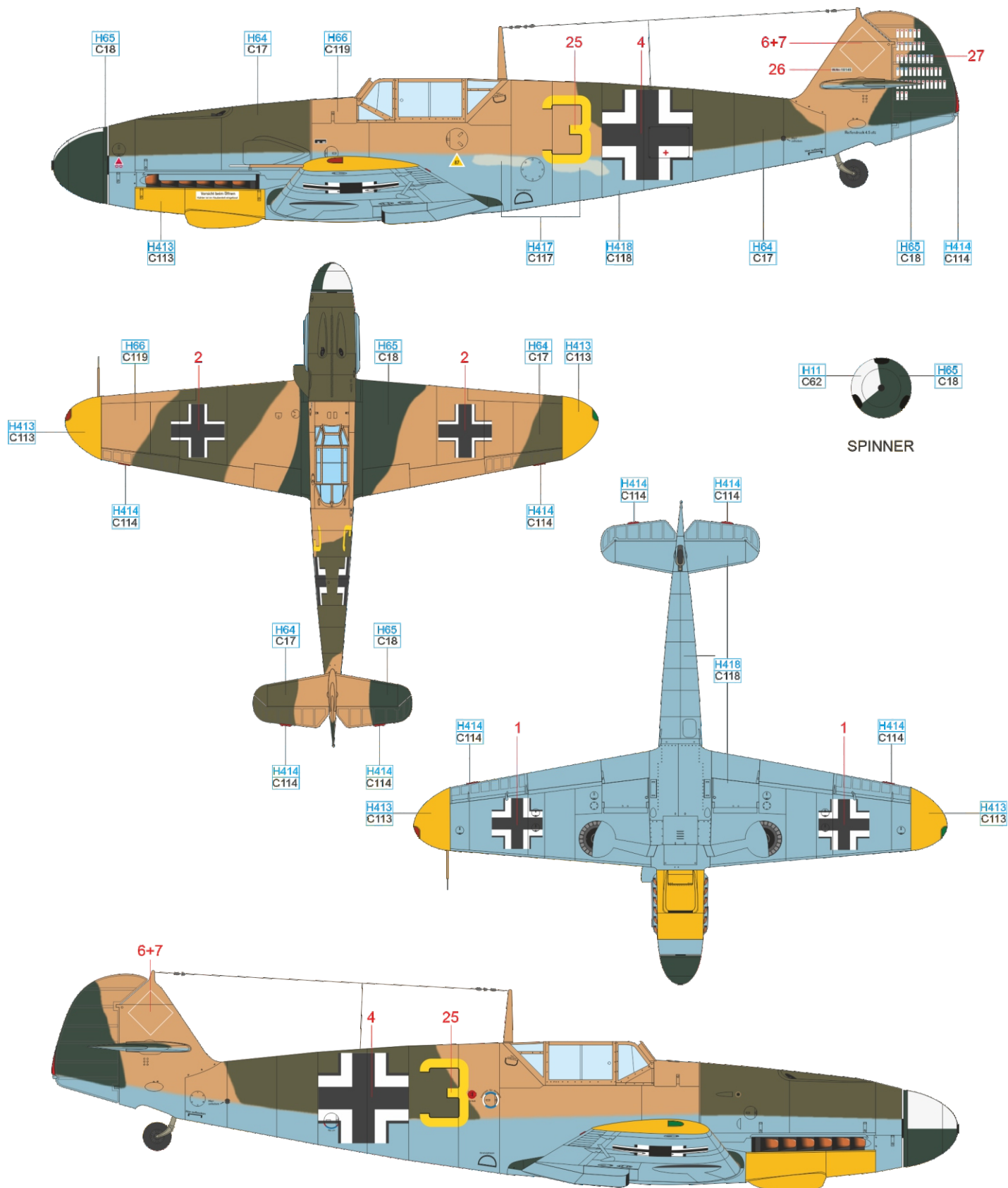

Hermann Anton Graf se narodil 24. října 1912. Vyučil se zámečnickem a v mládí byl nadšeným fotbalistou. Později se věnoval plachtění a v roce 1939 byl povolán do armády. Na jaře 1940 sloužil u JG 51. Zúčastnil se tažení do Francie a v dubnu 1941 bojuj nad Řeckem a Krétou. V tomto období ale nezaznamenal žádný sestřel. Prvního vzdušného vítězství dosáhl 4. srpna 1941 poblíž Kyjeva a věci se začaly měnit. Na konci ledna 1942 obdržel Rytířský kříž za 45 sestřelů a v květnu 1942 dosáhl již svého stého leteckého vítězství, za což obdržel ke kříži Dubové listy a Meče. Jako pátý v pořadí mezi německými letci byl 29. září 1942 vyznamenán Brilianty k Rytířskému kříži s dubovou ratolesí a meči. Stal se součástí propagandistických kampaní, dokonce byl členem fotbalového týmu Luftwaffe. Na konci války velel JG 52 a ustupoval s ní z Východního Pruska přes Slezsko až do Čech. Kapituloval 8. května 1945 v Písku, kde se vzdal Američanům. Ti jej však promptně předali Rusům a v zajetí pak strávil více než čtyři roky.

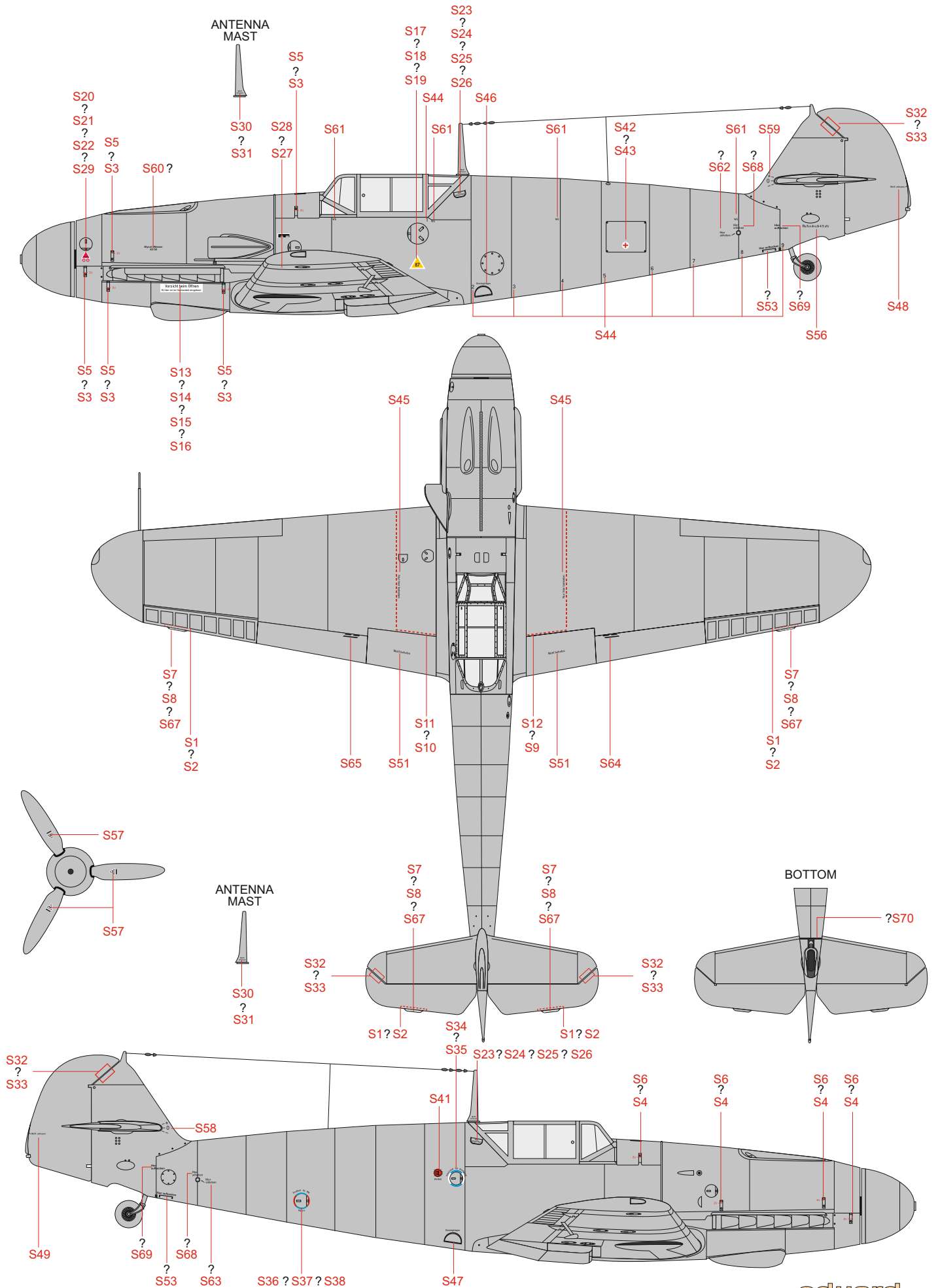

D Bf 109F-4/Trop, WNr. 10145, Fw. Rudolf Müller, 6./JG 5, Petsamo, Finsko, červen 1942

Rudolf „Rudi“ Müller se narodil 21. listopadu 1920 ve Frankfurtu nad Mohanem a v roce 1940 prošel pilotním výcvikem. V srpnu 1941 byl zařazen k 1./JG 77, první sestřel si připsal 12. září 1941. Jeho obětí byl sovětský I-16. Dne 21. března 1942 byla vytvořena 6./JG 5 a v následujícím období počet sestřelů sovětských letadel na Müllerově kontě stoupal. Střetnutí se odehrávala při útocích Luftwaffe na konvoje do a z Murmansku, při soubojích se sovětskými silami v oblasti letiště Vayenga nebo nad základnou JG 5 nad letištěm Petsamo-Luostari. Rudolf Müller obdržel 19. června 1942 Rytířský kříž, 19. dubna 1943 byl ale sestřelen a zajat. Dne 21. října 1943 byl zastřelen při pokusu o útek ze zajateckého tábora v Mordvinsku.

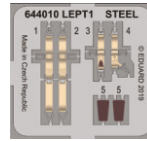
RLM 70	H65 C18	RLM 71	H64 C17	RLM 76	H417 C117	RLM 23	H414 C114
RLM 78	H418 C118	RLM 79	H66 C119	RLM 04	H413 C113	WHITE	H11 C62

Eduard goodies for

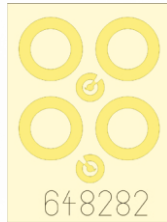
Bf 109F-4 1/48

- FE844 Bf 109F-4 Weekend (PE-Set)
- 644010 Bf 109F LööK (Brassin)
- 648282 Bf 109F wheels (Brassin)
- 648288 Bf 109F propeller LATE (Brassin)
- 648289 Bf 109F propeller EARLY (Brassin)
- 648291 Bf 109F landing flaps (Brassin)
- 648300 Bf 109F engine & fuselage guns (Brassin)
- 648308 Bf 109F undercarriage legs BRONZE (Brassin)
- 3DL48028 Bf 109F-4 SPACE (3D Decal Set)
- EX535 Bf 109F-4 (Mask)
- EX588 Bf 109F TFace (Mask)

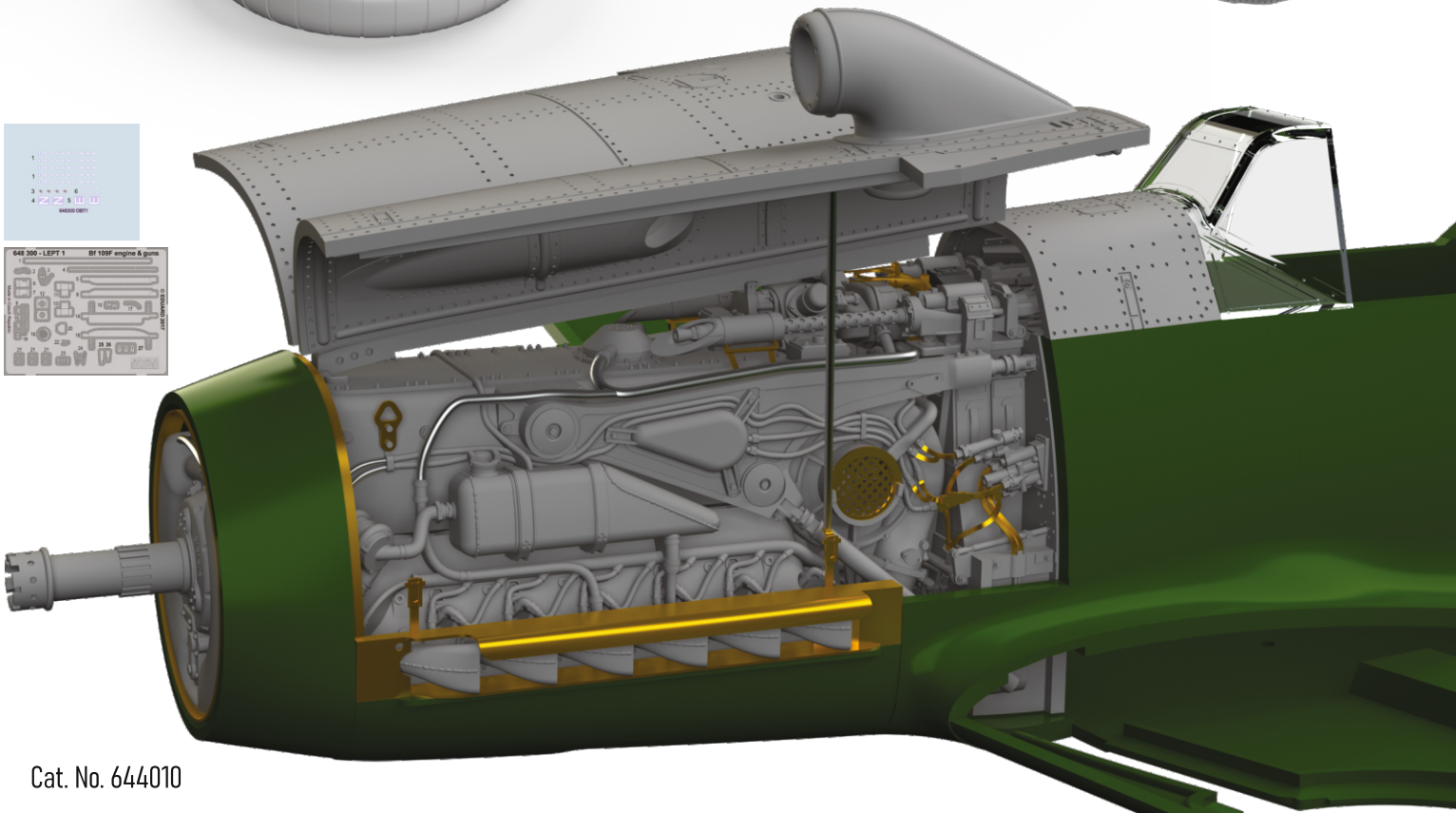
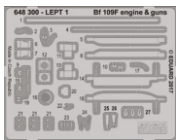

Cat. No. 644010

Cat. No. 648282

Cat. No. 648308

Cat. No. 644010